

Уляна Кравченко.

Оливний гай.

Оливний гай у безгомінні...
 Стривожений вітрець віт юних не колише,
 не торкає корон...
 Сумує світ ростин
 і не журчить Кедрон,
 лиш тихо кануть з неба рос перлини-сльози...

 В годині грози
 у самоті страждає Божий Син.

 Спите? Не спіть!
 Чувайте та моліться враз зі мною,
 душа моя сумна до смерти,
 а ви спите! Не можете чувати?!
 Який ваш сон глибокий...
 Зближається цей час
 і сповнитися — що віщували вам пророки...
 Я передав вам правди слово —
 даю останнє... сам себе у жертву —
 за всіх — щоб всі були одно,
 як я — і мій Отець — як світла джерело
 одно!

 В годині боротьби тяжкої
 який — між спячими — я одинокий...
 У самоті довершую діло!
 Спите? Не спіть! Чувайте враз!
 Душею я обняв вас мільони,
 обняв вас всіх...
 Ви всі — в душі моїй —
 В моїй душі усі — а я в чий?
 Що знаєте ви про мою любов,
 що знаєте про біль душі моєї?
 У боротьбі тяжкій — який я одинокий...

Нехай минеться чаша... Отче!

— — — — —

*У сутінках дерев оливних
приповзує кривавий смолоскинів блиск,
росте заграва — зближається юрба...*

— — — — —

Хай буде так — як Ти — бажаєш, Отче!

— — — — —

*Отсе година їх...
Власть темноти, і зради, і облуди...*

— — — — —

*Важка душі кінчиться боротьба
і віра леготом холодить біль тривоги...*

— — — — —

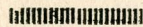
*Хай буде так...
По пеклі мук... зневазі хресної дороги
прийде день Воскресіння
і тихий рай для всіх...*

— — — — —

*І вийшов Божий син
із осміхом побідника напроти Юди...*

— — — — —

*Оливний гай від лопоту дрижить...
Гущавину квіток потоптала юрба...
Квітки у болю заumerли
і з неба кануть тихо роси — перли...*

Б. І. Антонич.

Resurrectio.¹⁾

*Дзвони грають зарання, бо зоря сходить рання,
дзвони грають, вітають, бо зоря є ясна,
дзвони грають зарання, від самого світання,
дзвони грають, вітають, воскресає весна.*

*Дзвони бють без угаву, бють на радість, на славу,
дзвони бють в п'янім герці, хоч замовкли, бють знов,*

¹⁾ У вірші цього автора в попереднім числі (ст. 169, остання строфа) просимо справити друкарську помилку: мусну, має бути: шуму.